

DEMOCRACIA

SEMANARIO REPUBLICANO FEDERAL

ÓRGANO DEL PARTIDO REPUBLICANO FEDERALISTA DEL DISTRITO DE VILLANUEVA Y GELTRU

PRECIOS DE SUSCRIPCIÓN	REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN	PRECIOS DE LOS ANUNCIOS (Pago adelantado)
Un mes : : : : : 0'50 pesetas.	Centro Republicano Federal, Plaza Constitución número 13, Villanueva y Geltrú.	En primera plana, 0'20 pesetas línea
Un trimestre : : : : : 1'50		En tercera " 0'15 " "
Número suelto : : : : : 0'10 "	Insértense o no los escritos que se remitan a la Redacción, no se devuelven los originales	En cuarta " 0'10 " "
NÚMERO ATRASADO: : : 0'25 "		Comunicados 0'20 " "
		Rebaja a los suscriptores y según el número de inserciones.

CENTRO FEDERALISTA

SECCION RECREATIVA

GRAN BAILLE

para hoy, a las nueve y media de la noche, ejecutando el programa el aplaudido quinteto que dirige el renombrado maestro Sr. TATJÉ.

EL CUENTO DEL ENFADÓS

El Sindicalista es veu que segueix el procediment dels que creuen que l'últim que parla es el que queda amb raó. Per aixó, a mida que havem anat desfent un a un tots els seus infundis, equivocacions i fins falsetats, torna a començar com si res hagués passat.

Pero jo no he vist contradiccions més grossas y falsificacions més garrafals que las del últim article. Si volgués seguir las paraula per paraula no acabaríem mai més.

La més monumental de totes, es la del cas Dreyfus, pintantlo com una victòria anarquista sobre els republicans. Es pot tenir desaprensió pero no tanta. ¿Com pot dir que els republicans abandonaren an en Zola, quan aquests sigueren precisament els que promogueren la revisió? ¿Els André, Caillaux, Combes, Briand, Jaures, Clemenceau i la totalitat de ministres que de 15 anys an aquesta part han passat pel govern de França, que pot-ser ens voldrà fer creure que eran anarquistes?

¿No sab *El Sindicalista* que la revisió del procés Dreyfus sigué, avans de la separació de l'Església i del Estat, la bandera que en totes les eleccions arbolaven els partits socialista i radical?

Doncs si no saben tot aixó aprenent-ho i s'estalviarà moltes planxes.

No hi ha hagut una sola llibertat conquistada pel poble que hagi durat 24 hores si no l'ha sancionat un Parlament.

El poble rus tenyint de sang els carrers i omplint les presons de Sibèria; els obrers alemanys batentse amb la policia i la tropa devant del palau del emperador per obtenir el sufragi universal; els lliberals tots de Bèlgica arribant a la vaga general per conquistar el mateix dret, son la prova més evident de l'eficacia de l'acció parlamentaria, malgrat tots els seus defectes i convencionalismes.

I quan l'acció parlamentaria ha resultat inútil devant la tirania dels governs, la veu dels diputats d'opo-

sició ha sigut la que ha llessat al poble a la revolta. Diguint-ho si no Portugal, Ungría i cent altres nacions.

L'acció directa, tal com l'entenén els sindicalistes, pot fer guanyar alguna victòria aïslada; les disposicions generals, regulant les hores de treball, establint els segurs obrers, senyalant indemnizacions en els accidents del treball, mal que li pesi a *El Sindicalista*, no mes poden sortir d'un parlament.

I si a Espanya estem tant enrederrits, socialment parlant, se deu precisament a la poca cultura política dels obrers, que exceptuant reduidissims nuclis, deixen supplantar sa voluntat per la d'un cacic.

¿Mes, a que esforçarnos en demostrar lo que sab tot-hom?

Continui *El Sindicalista* propagant les ventatjes de l'abstenció, doncs encare que no es fácil que convenci a gaire gent, de totes maneres podrá comptar amb l'agraïment del Comité de Defensa Social i de tots els reaccionaris. Nosaltres seguirem entre tant la nostra feina, a fi de no cansarnos esperant l'èxit dels procediments preconisats per *El Sindicalista*.

J. VENTOSA ROIG.

Nos hemos enterado del ukase que Braquer ha publicado contra los cafeteros.

¡Ja, ja, ja!

Viva l'os cafeteros.